

[Krag.]

have, at jeg skulde benytte mine faa Rekreationsdage i Norge til at lægge mig ind paa et stille Sted deroppe, det vil sige inden for 4 Vægge og med rynket Pande studere de Besynderligheder, den højtærede Minister her har udpønsket. Jeg havde ærlig talt troet, at den højtærede Minister havde et mere venskabeligt Sindelag over for mig, end dette er Udtryk for. Jeg maa tage det til Efterretning, der er ikke noget ved den Sag at gøre. Det er muligt, at Ministeren selv har den Evne til at forme en saadan Sag forstaaeligt, som han ikke tillægger mig, hvis han bare vilde have brugt den i denne Forbindelse, men det er det, han desværre har undladt.

Naar jeg har talt om, hvad Udligningsplanerne vil kunne faa som Konsekvenser i de forskellige Kommuner, og i den Forbindelse har peget paa, at det vilde medføre en Tendens til Stigning i Almindelighed af de kommunale Udgifter, saa siger den højtærede Minister, at det kan aldeles ikke komme i Betragtning i denne Forbindelse. Men de Bemærkninger, jeg derom fremførte, gjaldt Udligningsplanerne i al Almindelighed. Jeg er ganske paa det rene med, at disse i denne specielle Sammenhæng, hvori vi her behandler Spørgsmaalet, ikke er saa vidtgaende, som Tilfældet er i den almindelige Udligningslovgivning, som den højtærede Minister har stillet Forslag om. Men jeg har udtrykkelig sagt, at jeg ikke har kunnet trænge ind i Virkningerne eller i den rationelle Begrundelse for Opstillingen af disse to nye skattekunskniske Betegnelser: Udgiftstal og Skatte-tal. Jeg skønner ikke og har ikke været i Stand til helt at trænge ind i, hvilken Virkning de vil faa, men maa vedvarende være af den Opfattelse, at en saadan Udligningsordning bør knyttes til den i Øjeblikket tilstedeværende økonomiske og skattemæssige Situation, og at man derefter maa lade den enkelte Kommune føre sin Politik udgiftsmæssigt, saaledes som den finder det rigtigt, for senere efter en vis Perodes Udløb paa ny at tage Problemet op til Overvejelse, saaledes at Byrderne, Skatteligningen inden for Perioden og inden for de Kommuner, den angaar, maa bæres af den kommunale Skatteyder.

Men i øvrigt har vi angaaende den almindelig Udligningslovgivning erklæret os rede til en saglig Overvejelse, og vi maa kun beklage, at den højtærede Minister over for vore saa overordentlig betydningsfulde Forslag til Lettelse af Skattebyrden i Alminde-

lighed har stillet sig saa overordentlig afvisende, som Tilfældet er. Den højtærede Minister burde ud fra den saglige Betragtning, som burde være hans i alle de Forhold, som han i Embeds Medfør har med at gøre, indtage en velvilligere og mere forhandlingsvillig Stilling over for vore Krav, end Tilfældet hidtil har været, saa vilde derigennem ogsaa aabnes øgede Muligheder for, at den højtærede Minister kunde vinde Ørenlyd for sine.

Christmas Møller: Den højtærede Indenrigsminister mente, at det var naturligt og rimeligt for ham i dette Tilfælde over for Det konservative Folkeparti og specielt over for mig at vise Medlidenhed. Jeg har den ikke behov. Hvis jeg skulde sige, om jeg foretrækker min og mit Partis Stilling eller Ministerens og hans Partis, er der ingen Tvivl hos mig om Svaret. Saa de Følelser kan han ganske roligt spare, om jeg saa maa sige, til de vidtstrakte Omraader, hvor han kan have Brug for dem.

Den højtærede Minister sagde, at vi siger Gang paa Gang: Her er et Problem, men vi giver ingen Anvisning paa Løsningen. Jeg benægter over for den højtærede Minister, at vi ikke i Butiksproblemet har givet en Anvisning. Den højtærede Minister kan sige, at han ikke er tilfreds — det viser Afstemningen over dette Forslag —, men den højtærede Minister kan ikke sige, at vi ikke har stillet positivt Forslag. Jeg har med Hensyn til denne Sag her sagt, at jeg mente ikke, at den Vej, man gik, var tilfredsstillende, men at det Beløb, Københavns Kommune kunde faa, og som den vilde faa ad de Veje, jeg pegede paa, vilde blive udignet over Skatteborgerne i hele Landet og svarede nogenlunde til det, Ministeren regner med efter hans Forslags Beregninger. Derfor kan man virkelig heller ikke her sige, at der ikke er peget paa Udveje.

Jeg ved særdeles vel, at Ministerens Forslag ikke alene er et Forslag om Millionbeløb fra to Kommuner til en tredje, men ogsaa i sig selv rummer andet, men den Vej, jeg har peget paa, rummer ogsaa dette andet derigennem, at de større Udgifter, Staten skal betale, netop vil blive udignet ogsaa paa Beboerne i Frederiksberg og Gentofte.

Men jeg synes ikke, at denne Debat i øvrigt skal gaa til Ende, uden at vi faar Besked om, hvad Meningen egentlig er fra Regeringens og Regeringspartiernes Side. Af det ærede Medlem Hr. S. Munk fik vi overhovedet ingen Besked om, hvilke Tanker og Planer man har med Kommuner som